

РЕШЕНИЕ

№ 2217

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 112-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. М. УРУМОВ

като разгледа докладваното от Н. М. УРУМОВ Административно наказателно дело № 20231110203926 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Н. П., срещу наказателно постановление № 24/11.10.2021 г., издадено от Главния съдебен инспектор Т.Т., с което на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН и чл. 408д, ал. 3 от ЗСВ, на Н. Н. П., с ЕГН *****, е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева, за извършено нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2, вр. чл. 175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ.

В жалбата са наведени доводи за неправилност на оспореното наказателно постановление. Сочи се, че АНО не е приложил правилно материалния закон, защото процесният случай бил маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Жалбоподателят сочи, че по време на образуваното административнонаказателно производство не са били допуснати процесуални нарушения и не са били нарушени правата на същия. Но се иска от съда да отмени НП като приложи чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща процесуален представител.

Въззиваемата страна се представлявана от юрисконсулт Мандаджиева, оспорва жалбата. В дадения ход по същество същата пледира наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира разноси.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок от надлежно легитимирано лице, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна, като съображенията на съда за

това са следните:

От фактическа страна се установява, че на 10.06.2021 г. при осъществена проверка в базата данни на ИВСС, е установено, че жалбоподателят Н. Н. П., в качеството си на прокурор в районна прокуратура Тетевен, не е подал ежегодна декларация за имущество и интереси по чл. 175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ в законоустановения за това срок – до 17.05.2021 г. включително.

По делото е установено по безспорен начин, че декларацията е подадена по пощата на 08.06.2021 г. със закъснение от 22 дни.

След установяване на горните факти, които са безспорни между страните по делото, свидетелят Ц. съставила на П. АУАН за осъществено нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2, вр. чл. 175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, който му бил връчен срещу подпис на 20.07.2021 г.

Въз основа на въпросния акт е издадено процесното наказателно постановление с № 24/11.10.2021 г., издадено от Главния съдебен инспектор Т.Т., с което на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН и чл. 408д, ал. 3 от ЗСВ, на Н. Н. П., с ЕГН *****, е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева, за извършено нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2, вр. чл. 175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото гласни доказателствени средства – показанията на свидетеля Димитрова, както и на писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Съдът кредитира в цялост доказателствената съвкупност по делото, тъй като е непротиворечива и безспорно установява приетите от съда фактически обстоятелства.

При така установеното от фактическа страна, съдебният състав намира за установено от правна страна следното:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд винаги се явява инстанция по същество, с оглед на което дължи пълна проверка досежно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 ЗАНН, при спазване на установения за ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя.

Съдът намира, че извършеното нарушение е формално и за съставомерността му не е необходимо да е настъпил определен вредоносен резултат. Такъв може да настъпи, но това не касае съставомерността на нарушението. При определяне дали един случай е маловажен, следва да се

вземат предвид не само степента, в която се засягат отрицателно дадени обществени отношения, но и поведението на субекта (както АНО сочи – първо нарушение по ЗСВ), условията, при които е извършено нарушението, тежестта на самото нарушение, мотивите за извършването му, както и други фактори, които са необходими за обективна оценка дали е налице маловажен случай или не.

По силата на чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ съдиите, прокурорите и следователите подават пред Инспектората към Висшия съдебен съвет декларация от две части за имущество и интереси. Съгласно чл. 175в, ал. 1, т. 2 тази декларация се подава ежегодно до 15 май - за предходната календарна година (в случая - до 17 май).

Съдът счита, че бездействието на жалбоподателя в определения срок само формално осъществява състава на вмененото му нарушение. Същото следва да бъде прието за маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, при който административното нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. При липсата на легално определение в ЗАНН на "маловажен случай" за определяне на нарушението като "маловажен случай" следва да се преценят критериите, посочени в чл. 93, т. 9 НК. В процесния случай се касае за формално нарушение, което се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние чрез бездействие – неподаването в срок на декларацията по чл. 175а, ал. 1, т. 2 ЗСВ, без да е необходимо настъпване на определен противоположен резултат, различен от обективизиране на самото изпълнително деяние. Ето защо, преценката на неговата обществена опасност следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а с оглед степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения, предмет на регулиране от съответния нормативен акт. В тази насока следва да се държи сметка, че тази степен на обществена опасност е много по-голяма в случаите, в които декларацията изобщо не е подадена, или е подадена със сериозно закъснение, така че извършването на проверка относно вярното деклариране на имуществото на магистрата е осуетено, затруднено или значително забавено. За да приеме, че процесното нарушение разкрива белезите на маловажен случай съдът съобрази на първо място, че дължимата декларация е била подадена пред ИВСС, като закъснението не е значително – по-малко от месец, а именно 22 дни. Налице са данни, че жалбоподателят е предприел действия по деклариране на обстоятелствата, което също следва да се отчете при преценка обществената опасност на деянието.

По делото не са ангажирани доказателства за това, че при извършването на проверката на подадената от жалбоподателя декларация е установено несъответствие в имуществото или конфликт на интереси, поради което и забавянето в подаването на декларацията не е довело до упражняване на

други властнически правомощия, които ИВСС притежава, нито е било толкова съществено, че значително да е забавило проверката на декларацията, а оттук – и осигуряване на публичност на имуществото на магистрата. Отделно от това, не са ангажирани доказателства жалбоподателят да е извършвал и други нарушения от този вид, като предвид дългия стаж на жалбоподателя на заеманата длъжност следва да се приеме, че процесното се явява инцидентен случай.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав намира, че конкретното нарушение се отличава със значително по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид и разкрива белезите на маловажност, поради което обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено. В този смисъл е и константата съдебна практика - Решение № 1254 от 27.02.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 10814/2022 г.; Решение № 827 от 10.02.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 9584/2022 г.; Решение № 3787 от 8.06.2022 г. на АдмС - София по адм. д. № 2606/2022 г.; Решение № 3897 от 14.06.2021 г. на АдмС - София по адм. д. № 3426/2021 г.; Решение № 3802 от 11.06.2021 г. на АдмС - София по адм. д. № 3161/2021 г.; Решение № 3874 от 19.10.2022 г. на СРС по а. н. д. № 15842/2021 г.; Решение № 293716 от 5.12.2019 г. на СРС по а. н. д. № 20513/2018 г. и много други.

В същото време, съдът намира, че следва да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Доколкото разноси не са претендирани, съдът намери, че такива не следва да се присъждат на жалбоподателя.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 24/11.10.2021 г., издадено от Главния съдебен инспектор Т.Т., с което на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН и чл. 408д, ал. 3 от ЗСВ, на Н. Н. П., с ЕГН *****, е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева, за извършено нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2, вр. чл. 175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ПРЕДУПРЕЖДАВА Н. Н. П., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - гр. София, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____